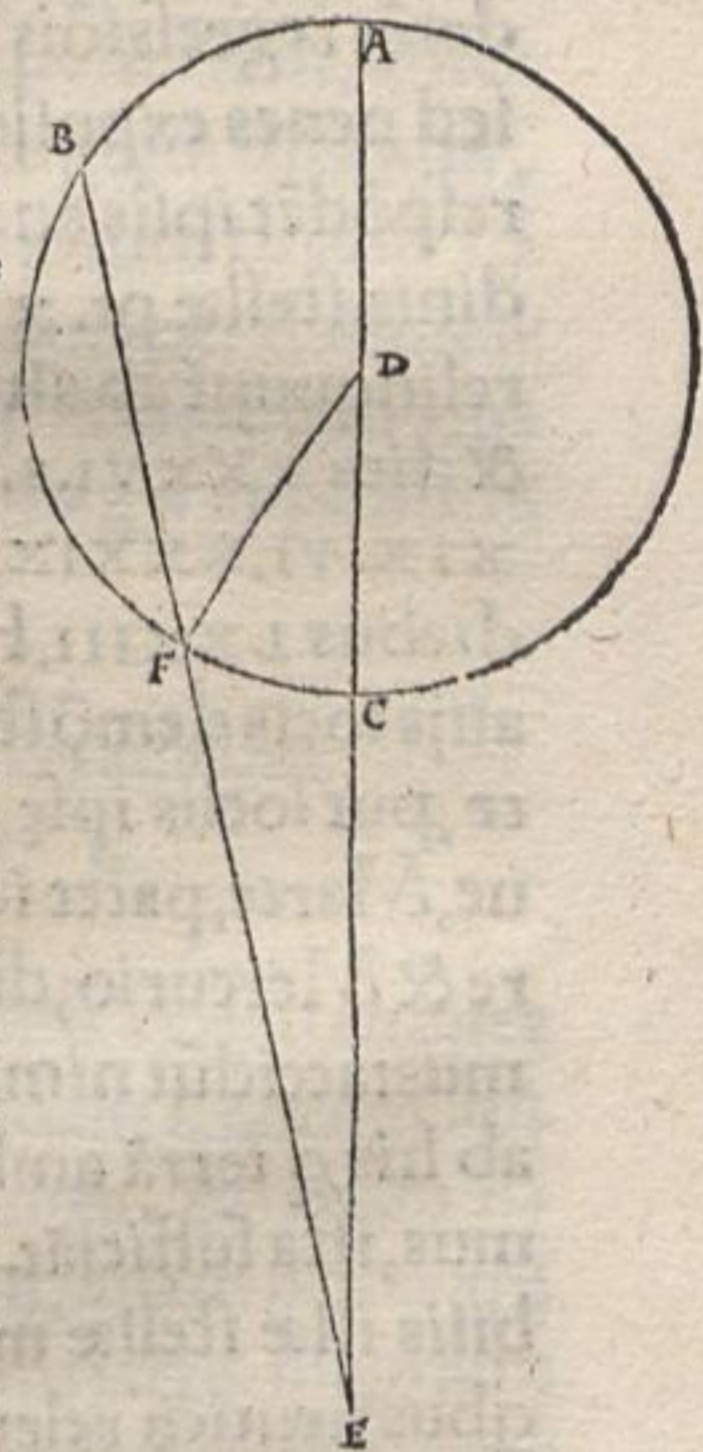

dietur stella, nec usq̄ in orbe planetæ circumferentiâ, p̄ quâ repe-
dare uideretur, inueniemus. Hæc de Venere & Mercurio, q̄ in-
tra orbē magnū sunt. De cæteris tribus exterioribus eodē mo-
do demōstrabūtur, ea deniq̄ descriptiōe, mutatis solū nomini-
bus, ut ABC orbē magnū terræ ponamus, ac uisus nostri circula-
tionē, in B uero stellā, cuius motus in orbe suo minor est quàm
uisus nostri celeritas in orbe magno. Cæterum procedet de-
monstratio per omnia quæ prius.

Quomodo tempora, loca, & circumferentiæ regressi-
onum discernuntur. Cap. XXXVI.

Porrò si iam orbis, q̄bus sidera ferunt̄, errātia essent
homocētri magno orbi, facile cōstarēt quæ demon-
stratiōes pollicētur, eadē semp̄ existēte ratiōe celeri-
tatis stellæ ad uisus celeritatē, sed eccētri sunt, & exin-
de motus secundū apparētiā diuersi. Quā ob causam oportebit
nos discretos ad æq̄tosq̄ motus ubiq̄ eorū ue-
locitatis differētiās assumere, eisq̄ in demōstra-
tiōibus uti, & non simplicibus & æq̄libus, nisi
circa medias lōgitudines cōtingat esse stellā, u-
bi solūmodo mediocri motu ferri uideēt in or-
be suo. Ostēdemus aut̄ hæc Martis exēplo, q̄ re-
liq̄rū etiā repedatiōes exemplo fiēt apertiores.
Sit enim orbis magnus ABC , in q̄ uisus noster
uersat̄: stella aut̄ in B signo, unde agat̄ p̄ centrū
orbis recta linea $ECD A$, & $E F B$, habueritq̄ di-
midia $B F$ ad $E F$ ratiōē, quā uelocitas stellæ di-
screta ad uelocitatē uisus, qua stellā supat. Pro-
positū est nobis cōperire $F C$ circūferentiā, dimi-
dię retrocessionis siue $A B F$, ut sciamus quantū
stella destiterit à remotissimo $A B$, à loco statio-
nē faciēs, atq̄ angulū sub $F B C$ cōprehēsum, ex
his em̄ tempus & locū talis affectiōis stellæ p̄-
dicemus. Ponať aut̄ stella circa mediā absida
eccētri, ubi motus lōgitudinis & anomalix parū differūt ab æq̄-
libus. Cū igit̄ in stella Martis q̄tenus mediocris eius motus fue-

Z rit pars